

EDITORIAAL

Het V.R.G. blad is niet dood, het leeft en het leeft zelfs meer dan ooit. Het heeft alleen maar een kleine gedaante verandering ondergaan en een andere naam gekregen.

De laatste wens van de gewezen praeses, Marc Huybrechts, was : «dat V.R.G. groeie en bloeie». Welnu, wie dat zegt, zegt meteen, «dat 't V.R.G. blad groeie en bloeie», en dat heeft het gedaan. Het is definitief zijn kinderschoenen ontgroeid om te worden wat het is : IURA FALCONIS.

Het groeide zelfs zo vlug, dat we haast de gebeurtenissen niet meer konden volgen, daar het ondertussen vader is geworden van een sympathieke spruit « Het Balanske »; U hebt reeds het genoeg gehad in contact te treden met dit precieus document, het te lezen en wellicht ook werd het niet bespaard van uw gepeperde kritiek.

Iura Falconis, zoals u zelf ziet is uit een andere stof vervaardigd. Schoon het ietwat meer van uwe intellectuele capaciteiten zal vergen hebben we er toch geen Bergmanse filosofie willen van maken. Nee, hoogdravende lektuur, grootscheepse analyses, academische uiteenzettingen passen hier niet; zoveel pretentie hebben we nog niet. Wat we echter wel gepoogd hebben, is u een pakje litteratuur mee te geven waaraan ge u kunt interesseren, u iets bij te brengen van wat in uw wereld, de juridische studenten wereld, omgaat. Daarom hebben we ook niet geaarzeld onze professoren om medewerking te vragen. Enkelen hebben zich zeer bereidwillig getoond, waarvoor we hen zeer oprecht danken. Een universiteit waar die samenwerking tussen professoren en studenten niet heerst zou zich trouwens moeilijk democratisch kunnen noemen. Maar geachte lezer-student, er wordt van u dan ook iets meer verwacht dan dat u dit geestelijk voedsel zou naar binnen spelen met af en toe een afkeurende reactie te mopperen. Wie nooit iets doet kan natuurlijk moeilijk iets slecht doen; daarom vragen we ook aan u, om uw steentje bij te dragen tot het slagen en het interessant maken van dit blad. Iura Falconis is uw blad, waarvoor u de verantwoordelijkheid draagt. Tracht zelf iets te schrijven of spreek desnoods, bij gebrek aan eigen inspiratie, een persoon aan die met min of (liefst) meer kennis van zaken een originele bijdrage kan leveren.

Verder, beste lezers, wensen we u, met ons eerste nummer, een genotvolle en leerrijke lezing.

Piet Van den Bossche